

בתי המשפט

006460/02 א		בית משפט השלום ראשון לציון	
		בפני:	
		כבוד השופט איתן אורנשטיין	

התובע	דדשוב איתן	בעניין:
הנתבע שכנגד	עו"ד גריסרו אליעזר	ע"י ב"כ
	נ ג ד	
	מדינת ישראל - משרד התשתיות הלאומיות מע"צ	
הנתבעת	פרקליטות מחוז - המרכז	ע"י ב"כ
התובעת שכנגד		
	נגד	
הצד השלישי	גיא בר (92) הנדסה אזרחית בע"מ	

פסק דין

התובע הגיש את התביעה לפני ובה עתר לחייב את הנתבעת לסלק את ידה מהמקרקעין השייכים לו בשטח של כ- 3 וחצי דונם (להלן: "המקרקעין") הנמצאים בתחום מושב שדי חמד (להלן: "המושב") וכן לחייב אותה לשלם לו פיצויים בגין העדר יכולת לעבד את המקרקעין. הנתבעת הגישה תביעה שכנגד ובה עתרה לחייב את התובע להשיב לה סכומים ששולמו לו על ידה, שעה שלא היה זכאי לכך. בצדו של כתב ההגנה הגישה הנתבעת הודעת צד שלישי, חברה קבלנית לעבודות תשתית, באשר לטעמה אם יושת עליה כל חיוב, מחויב הצד השלישי לשפותה.

מסתבר כי בסמוך למקרקעין בוצעו מטעם הנתבעת, בחודש מרץ 1998 או בסמוך לכך, עבודות הרחבה של דרך מספר 444 (להלן: "הכביש") כאשר המקרקעין וכן שטחים נוספים הצמודים להם שימשו בידי הקבלנים שעסקו בביצוע העבודות בכביש לצורך הנחת פסולת, צנרת וחומרי עבודה נוספים.

לגרסת התובע, על המקרקעין הונחה אדמה שמקורה עפר מהעבודות, דבר שמנע ממנו לטעת זיתים ולכן מגיע לו פיצוי בשל כך. מוסיף וטוען התובע כי הוא קיבל פיצוי מוגבל, לגרסתו, וזאת עד יוני 1999. לפיכך הוא הגיש את התביעה שלפני ובה הוא עותר לחייב את הנתבעת בפינוי האדמה וכן תשלום פיצויים עקב העדר היכולת לעבד את המקרקעין.

הנתבעת מכחישה את טענות התובע. לעמדת הנתבעת, את העבודות בכביש היו אמורות לבצע שתי חברות בענף התשתיות שאחת מהן הינה הצד השלישי (להלן: "הקבלן"). בעקבות סכסוך בין שתי החברות האמורות הוסב ההסכם עימן רק לצד השלישי. לגרסת הנתבעת, הצד השלישי לא עמד בהתחייבויות כלפיה, דבר שגרם לסכסוך בין הצדדים ותוך מעורבות של המושב ואשר נידון בין היתר בבית משפט השלום בת"א.

הנתבעת טוענת איפוא כי ככל שקיימת פסולת שהצטברה על המקרקעין, היא נובעת כתוצאה מעבודת הקבלן ובאחריותו הבלעדית וכי עליו לפנותה. זאת ועוד, על הקבלן לשלם כל פיצוי בגין נזק שנגרם לתובע, אם נגרם תוך שהיא מכחישה כי נגרמו נזקים כאמור. יודגש כי הנתבעת גם מכחישה את אופן תחשיב הפיצוי לו טוען התובע, לרבות את ההסכמות הנטענות על ידו ועוד. הנתבעת אף הגישה תביעה שכנגד במסגרתו עתרה לחייב את התובע להשיב לה כספים ששולמו מחמת שאלה לא הגיעו לו.

הקבלן מכחיש מצדו את הנטען בהודעת צד ג'. לדידו, לא היה לו כל צורך במקרקעין לצורך העבודות בכביש, ודין הודעת צד ג' להידחות.

נוכח המחלוקות העובדתיות, יצא בית המשפט לסיור באזור המקרקעין ובהמשך אף מינה מודד מטעמו, מר נתן בן חיים. מתוצאות המדידה כמופיע בחוות דעת המודד עולה כי ערמות העפר

שנמצאו בשטח, כנחזה מתמונות שהוצגו למומחה, סולקו ברובן המכריע מהשטח, ובאופן שנתרו שאריות של אבנים וחלקי אספלט. עוד מצא המומחה כי ההפרש בין האדמה הטבעית לשאריות הפסולת ושכבה של אדמה שפוזרה נע מ 10 ס"מ ויותר וכי השטח של החלקה ובו נמצאו שאריות ערימות העפר הינו כ 5,230 מ"ר. מסקנת המומחה הינה כי אין אפשרות להעריך את נפח העפר בצורה מדויקת, ובכפוף להנחה מסוימת, נפח המילוי הינו כ- 1,040 מ"ק.

הצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט למתן פסק דין לפי סעיף 79א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984, לאחר הגשת סיכומים. בנסיבות האמורות לא ראיתי צורך לפרט את טענות הצדדים.

עם זאת אציין בתמצית כי בסיכומיו טען בא כוח התובע שערימות העפר נמצאות עד היום על המקרקעין, דבר המונע הימנו לעשות שימוש בהם. פנייתו לרבות למושב, הושבו ריקם. התובע מסתמך בסיכומיו על חוות דעת מטעם הנתבעת באשר לגובה הפיצוי המגיע לו והמסתכם לגרסתו ליום הגשת סיכומיו לסך של 34,196 ₪. עוד עותר התובע לחייב את הנתבעת בעלות פינוי הערימה בנפח שהוערך על ידי המומחה ולפי הצעות מחיר בעניין. בשולי הדברים, נטען כי אין לקשור בין ההליכים בין הצדדים האחרים לרבות המושב לבין ההליך נשוא פסק הדין.

באת כוח הנתבעת טוענת כי התובע מוגבל לאותם עניינים שהועלו בסיכומיו, לפי שיש לראות, לטעמה, את יתר הטענות שלא באו לידי ביטוי בסיכומי התובע, כנזנחו, וכן שיש בחלק הטענות משום הרחבת חזית אסורה. הצד השלישי מצטרף לטענות אלה.

לגופם של דברים, נטען כי בהתאם לסיכום בין המושב לבין הנתבעת שילמה הנתבעת לתובע סך 11,815 ₪ כפיצוי על מניעת שימוש לתקופה שעד ליום 6.8.2000. בנוסף נטען כי הערימה, ולפחות מרביתה, למעט שוליה, מצויה בשטח חלקתו של מר קלדרון. מכל מקום, הערימה הונחה על ידי הקבלן על פי סיכום עם המושב בטרם הוחל בביצוע הפרויקט, תוך שמפנה בהקשר זה לפסק דין של בית משפט השלום בתל אביב בת.א. 15700/99. הנתבעת אף טוענת כי אין לראות במכתב של המושב אל מר וולמן מטעמה משום הסכמה לדרישות המושב. בנוסף, הסכמתה לפעול לפי חוות דעת שמאי, הייתה מבלי שידעה על הסיכום שבין הקבלן לבין המושב. מוסיפה וטוענת באת כוח הנתבעת כי הפיצוי ששולם לתובע משקף מעל ומעבר את המגיע לתובע, מה גם שלא עליה החובה הייתה לשלמו, אלא על הקבלן ולכן אף עתרה במסגרת התביעה שכנגד לחייבו להשיב את ששולם לו על ידה. הנתבעת חולקת על נתוני התובע, לרבות באשר לנפח הערימה במקרקעין, באשר לגרסתה, הכמות הינה 280 מ"ק בלבד.

הצד השלישי טוען כי אין כל תשתית לחיובו לפי שאינו צד להסכם בין הצדדים. מוסיף וטוען הצד השלישי כי התובע לא המציא כל ראיה על זכויותיו במקרקעין, ומכל מקום, ראיה מהימנה לעניין זה לא הוגשה. הסכמות ככל שנעשו בין המושב לבין הנתבעת, הן חסרות תוקף שכן נעשו בניגוד להסכם השכירות לגבי הקרקע, כך לטעמו של הצד השלישי. מכל מקום, הסכמות כאמור נעשו באשר לאחסון אדמה במקרקעין שתבצע בחודש מרץ 1998 ואילו לצד השלישי לא הייתה כל מעורבות במקרקעין גם בתקופה של ששה חודשים לאחר מכן. הצד השלישי מפנה בהקשר זה בין היתר לפרוטוקול עדות של מפקח מטעם הנתבעת (נספח ו' לתיק המוצגים). עוד מצביע הצד השלישי על התנהגות הצדדים ובעיקר הנתבעת בכל התקופה ממנה ניתן ללמוד על העדר יריבות כלפיו. בהקשר זה הימנעות לפנות אליו, העדר פעולת קיזוז כספים, וסתירות לגבי ההתנהגות בהליך עם המושב. הצד השלישי מפנה להחלטות שונות בהליכים האחרים שניתנו בין הצדדים ועל הרלוונטיות שיש להן לגרסתו, גם להליך דנן.

לאחר שעיינתי בקפידה בכתבי הטענות ונספחיהם, סיכומי הצדדים, ולאור ההסכמה למתן פסק דין לפי סעיף 79א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 ללא הנמקה, ניתן בזאת פסק דין כדלקמן:

על הנתבעת לשלם לתובע סך של 24,000 ₪. בנוסף תישא הנתבעת בתשלום חלק מהוצאות המשפט, אגרה וכן שכר המומחה ששולמו על ידי התובע בסך כולל של 1,450 ₪ וכן בשכ"ט עו"ד בסך של 2,500 ₪ בתוספת מע"מ כחוק.

הודעת צד שלישי מתקבלת בחלקה. הצד השלישי ישפה את הנתבעת, על חלק מהסכומים שהושתו עליה באופן שהוא מחויב לשלם לה סך של 8,000 ₪ וכן יישא בסך 435 ₪ בקשר עם חיובה

בהוצאות שהושגו עליה לשלם לתובע וכן יישא בסך 750 ₪ בקשר עם חיובה בשכר הטרחה שהושג עליה לשלם לתובע בתוספת מע"מ כחוק. לא ראיתי לפסוק הוצאות בגין הודעת צד שלישי לכשעצמה.

כל הסכומים האמורים ישולמו לא יאוחר מיום 17.9.2006 שכן אחרת יישאו ריבית והפרשי הצמדה כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

הגזברות תשיב את האגרה לפי התקנות.

התביעה שכנגד נדחית ללא צו להוצאות.

**ניתן היום ט"ז באב, תשס"ו (10 באוגוסט 2006) בהעדר הצדדים.
המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.**

איתן אורנשטיין 54678313-6460/02

איתן אורנשטיין, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה